

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

13^e jaargang nr. 2
31 maart 2022

UKRAINIANS ARE WAITING FOR EASTER

KERKDIENSTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

- 10 apr 10.00 Ds. J. Klanderman
Organist: Marco Bij de Vaate
- 14 apr 17.00 Witte donderdag
met eenvoudige maaltijd en aansluitend
Ds. J. Kubacki: Avondmaalsviering
- 17 apr 10.00 Ds. J. Kubacki: Pasen
- 24 apr 10.00 Br. W. van Leeuwen
Pianist: Justina Oosters
- 08 mei 10.00 Ds. J. Kubacki
Organist: Marco Bij de Vaate
- 22 mei 10.00 Zr. B. Jonker-Voort
Organist: Henk Crezee

AGENDA

*Tenzij anders aangegeven, vinden alle activiteiten plaats in onze kerk,
Meerstraat 62, Beverwijk.*

Dag	dtm	tijd	activiteit	april 2022
Do	14	17.00	Witte donderdagviering	
Zo	24	11.30	Voorjaarsledenvergadering	
Vr	29	17.30	70+ maaltijd	

DOOR ZIJN DOOD OVERWON HIJ DE DOOD...

Christus verrees uit de doden, door zijn Dood overwon Hij de dood, en Leven schenkt Hij hen die zijn in het graf.

Het klinkt zo mooi wanneer deze zin in een kerk van de Oosterse traditie wordt gezongen. Eigenlijk doet de melodie het al. Zij is in de waarste zin het woord OPWEKKEND. Ze doet je verrijzen: uit je angsten en twijfels, uit alles wat het leven onmogelijk maakt. Maar hoe zit het dan met de woorden?

“Door zijn Dood overwon Hij de dood”... Hoe moet ik dit duiden? Ik zie de dood van Jezus van Nazareth in de eerste plaats niet als een theologische kwestie, maar als een moord op een onschuldige medemens die slachtoffer geworden is van een dodelijke verstrengeling van politieke en religieuze belangen. Een verstrengeling die (dat zien we nu duidelijker dan ooit!) echt van alle tijden is. En tegelijkertijd als een bijna onvoorstelbare tragedie voor zijn nabestaanden, waaronder zijn volgelingen.

En wat is Pasen dan? Het is voor mij het wonder van de grote verandering. Verandering van hun bewustzijn. Ineens beginnen ze die verschrikkelijke dood niet als het einde maar als een nieuw begin te zien: een soort kiem van de werkelijkheid waarin geen dood meer heerst. Vandaar dat ze dit zingen!

Een mens kan heel veel missen. Dat zien we ook. Je kunt in een schuilkelder wonen, of op een metrostation, je kunt alles achterlaten en naar een vreemde streek, of zelfs een vreemd land, vertrekken.

*De vossen hebben holen
de mensen weten heg noch steg
zijn altijd naar hun huis op weg...*

Maar er is één ding waar we echt niet zonder kunnen: en da's de zin. Het gevoel dat er zin is, dat ernaar gezocht moet worden: in het leven. En dat die zin, al is het maar heel soms, zich wel laat vinden. Juist als niets meer zinvol lijkt, groeit die behoefte, die honger naar het zinnige, het zinvolle maar. Dan vragen wij:

*De vossen hebben holen
maar wie is onze weg?*

En als je eenmaal iets van die zin juist in het levensverhaal van bijvoorbeeld Jezus hebt ontdekt, dan is hij je weg en wordt zijn verhaal tot het jouwe. Dan ga je dat verhaal voortzetten: met je eigen leven. En soms ook met

je eigen dood. En dan hoor je zelfs in het graf de opwekkende melodie van het leven. Zij klinkt heel zacht. Op dit moment wellicht zachter dan ooit. Maar zij is wel te horen: diep in ons...
Gezegend Paasfeest!

Jarek Kubacki

OVER- EN VAN DE LEDEN

Overleden

Op 17 februari overleed **br. Koen Koorn** op 72 jarige leeftijd. Koen was evenals zijn ouders oorspronkelijk lid van de Doopsgezinde Gemeente IJmuiden. De laatste jaren heeft hij vaak kosterdiensten vervuld, samen met zr. Betty Spigt. Op 24 februari hebben velen (op Westerveld of online) afscheid van Koen genomen. Ds. Jarek Kubacki heeft daar namens de gemeente gesproken. We wensen Koens nabestaanden veel sterkte toe.

Op 13 februari overleed **Alfons Baaij**, een goede vriend van de gemeente. Alfons is lid geweest van de Kritische Gemeente IJmond en heeft des tijds ook veel tijd besteed aan het aanloophuis, dat in onze kerk gevestigd was. De laatste jaren was hij ook regelmatig in onze diensten te vinden. We zullen onze muzikale vriend zeer missen. We wensen zijn vrouw Ans en verdere familie alle kracht toe.

Verjaardagen

26 april	Zr. C.J. Reinking-Damman	83 jaar
26 april	Zr. J.A. Vegter-Hiddema	82 jaar
12 mei	Zr. T.D. van Ewijk-Tot	82 jaar

Allen een hele fijne verjaardag gewenst.

VAN DE KERKENRAAD

Op 13 februari is het dan eindelijk zo ver. De kerkdeuren kunnen geopend worden, de diensten worden hervat. Het moet een feestelijke dienst zijn waarin het terugkeren naar een “redelijk normaal” gevierd zal worden met bietensoep en de piroggi's. Deze stonden eerst op het menu van de kerstviering en zijn toen doorgeschoven naar Wereldbroederschapsdag. Maar... beter laat dan nooit. Vrijdag voor de dienst is het in de Thouarszaal een drukte van belang. Ds Kubacki staat bij het fornuis ach-

ter twee grote pannen waaruit al gauw de herkenbare geuren van de Bortsj opstijgen. De varenyky (piroggi's) zijn wreed gestoord uit hun gedwongen winterslaap in de diepvrieslades en mogen nu een paar graadjes hoger in de koelkast verder ontdooien. Terwijl dominee zich bezighoudt met de soep, zijn de overige aanwezigen bezig om de geborduurde tasjes uit Ladantsy aan gespannen waslijnen op te hangen. Er wordt zelfs een kat-tenkast gecreëerd. Aan elke deurknop van de grote muurkast komt een tasje met daarop de afbeelding van een zwarte kat. We hopen dat de gemeenteleden net zo verrast zullen zijn over de naaldkunstvaardigheden van onze Oekraïense vrienden en massaal de tasjes zullen kopen.

In de dienst op zondag 13 februari mochten we 19 bezoekers verwelkomen. Het was duidelijk te merken aan de stemming in de kerkzaal dat men elkaar had gemist. Het werd een mooie dienst met een “dijk” van een overdenking. Na het koffiedrinken was het dan zo ver. De soep werd opgediend, waar bij een schoteltje met varenyky en een lepel zure room en gebakken uitjes werd geserveerd. Het was vast even wennen voor degenen voor wie deze combinatie onbekend is. Maar de bordjes kwamen leeg terug bij de keuken en er was zelfs nog vraag naar nog een portie. Dus we kunnen stellen dat de maaltijd “klein maar fijn” geslaagd was. De tasjes zijn op een paar na allemaal verkocht, met als resultaat dat we € 220,- naar Ivan en de zijnen kunnen overmaken. Een prachtig bedrag waarvoor wij u hartelijk bedanken!

“DE WINDEN GODS”

DE STORMEN VAN DE AFGELOPEN WEKEN

Wat was het bij tijd en wijle bar en boos! Ons kerkje hield zich kranig, maar heeft toch moeilijke momenten doorgemaakt. Het valt ook niet mee voor een 110 jarige zich staande te houden tegenover zoveel natuurgeweld. Eerst klimmen onverlaten op je dak, hebben stukken beschermend lood gestolen, bezoeken zonder toestemming je zolder en mag je nog blij zijn dat ze niet door het plafond zijn gezakt. En net als alles weer een beetje tot rust is gekomen, brengen eerst Dudley en daarna Eunice en Franklin een bezoek aan Nederland en laten ook onze kerk niet met rust. Ons kostersechtpaar Wendy en Willem Overkamp hebben het er maar druk mee gehad. Wendy heeft steeds foto's doorgestuurd aan de KR van de situaties die ze niet vertrouwde. Ze heeft heel wat rondes gelopen om en in ons gebouw om de boel goed in de gaten te houden. Zo zag ze dat de pijp bij het stookhok behoorlijk heen en weer bewoog en de voorzetramen voor de glas-in-lood ramen ook tekenen vertoonden van losgeslagen

schroeven, waardoor de rubberen afdekranden los kwamen te zitten. Het was voor ons een geruststellende gedachte dat zij de boel zo goed in de gaten hield, terwijl Willem voor zijn werk met de bus naar Oostenrijk moest rijden. Onze dank daarvoor, Wendy.

Terwijl ik dit stukje schrijf gaat de wind nog aardig te keer, maar ik hoop dat wij elkaar gauw onder meer lenteachtige weersomstandigheden kunnen begroeten.

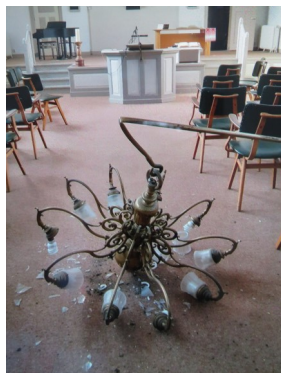
Puck Frerichs-Petersen

LIEVE MENSEN

Waar wij al langere tijd voor vreesden is dan toch gebeurd. De grote kroonluchter bij de ingang van de kerk is door een vandaal, die zich toegang had verschaft tot de zolder van de kerkzaal, naar beneden getrapt. De gestucte rozet is gebroken en de stang waaraan de kroonluchter hing is geknakt. Van de tien glazen lampenkapjes zijn er een flink aantal gesneuveld. In haar val naar beneden heeft de stang en de rozet ook diverse stoelen beschadigd. Zinloze vernielingen! Het zal weer heel veel tijd en moeite kosten om dit allemaal weer gerestaureerd te krijgen. En dat terwijl de waterschade nog moet worden verholpen, Dit kon er ook nog wel bij.

Al zo vaak hebben wij bij verschillende instanties aangegeven dat er toch echt iets moet gebeuren aan de overlast. Wij hebben zelf een camera laten plaatsen en het zijhek krijgt een ander slot, maar wat kan je beginnen tegen mensen die op je daken lopen? De politie heeft de verdachte aangehouden en meegenomen naar het politiebureau. En dan...?

Wij hebben nu de wethouder die orde en veiligheid in zijn portefeuille heeft een mail gestuurd evenals aan de plaatselijke pers, met een verzoek om cameratoezicht op de Meerstraat. We hopen dat het balletje nu echt gaat rollen. De omringende buuren van de appartementen boven C&A en aan de Nieuwstraat worden ook geconfronteerd met de overlast. Er mag ook wel vermeld worden hoe blij wij zijn met ons kostersechtpaar Wendy en Willem Overkamp. Zij zijn van onschatbare waarde voor ons. De kerkenraad is al zo klein en kwetsbaar en dan is het een geruststellende gedachte dat er mensen achter je staan die je met alles willen helpen om er samen goed uit te komen. En dat gaan we doen! Het wordt een moeilijke tijd met veel geregeld, maar het komt heus goed!

Puck Frerichs-Petersen

VAN DE KERKENRAAD

Behalve dat we druk bezig zijn om de water- en -stormschade op te lossen en te laten repareren, is nu ook de gesneuvelde kroonluchter erbij gekomen. Gelukkig hebben we een kroonluchter-reparateur gevonden, die hem kan repareren. Maar e.e.a. zal nog wel even duren. Inmiddels is er een camera opgehangen, die de ingang en het tuintje bestrijkt en gaat er een grote slotplaat op het hek komen. Ook het bordje “verboden toegang” zit aan de muur. Wat kunnen we nog meer doen om de kerk te beschermen? Ik zou het niet weten. Dan komt er ook nog dubbel glas in het beheerdershuis en hopen we voorlopig even klaar te zijn.

Het is weer maart, dus moet er een **voorjaarsledenvergadering** komen. Om niet met Pasen in de knoop te komen, hebben we die gepland op **zondag 24 april om 11.30 uur**, na de dienst dus. Noteert u dat maar vast en kom de kerkenraad steunen.

Voor het zover is gaan we op Witte donderdag de kerk openen voor de buurt en Oekraïners. Ze worden uitgenodigd om bij ons soep met brood te komen nuttigen en de dienst bij te wonen. Daartoe is er een flyer in de maak, die in de buurt verspreid zal worden. Wilt u hem zien?

Zodra hij klaar is, ligt hij ook in de kerk.

Lucy Klanderman

BIJ DE DIENSTEN

Het jaar 2022 begon met een gecancelde dienst op 9 januari en de hoop dat de lockdown gauw voorbij zou zijn. Helaas duurde die nog langer, zodat op 23 januari Jarek Kubacki weer een digitale dienst verzorgde en zo ook deed Justina Oosters met haar muziekdienst. Maar in februari konden uiteindelijk de diensten weer “normaal” gehouden worden.

13 februari konden we elkaar eindelijk weer ontmoeten. Jarek had als thema ‘Gerechtigheid en vrede’. Met 20 mensen in de kerk en mooie orgelmuziek door Marco Bij de Vaate was het een warme bijeenkomst: *Zoals een klein vlammetje soms de hele ruimte met licht vult, zo mogen ook wij vertrouwen, hoop en goede moed uitstralen in onze omgeving en overal in de wereld. Geïnspireerd door onze Meester, Jezus van Nazareth, de Mens naar Gods hart, het Licht dat in de duisternis verscheen. In de kracht van Geest die ook Hem vervulde!*

Wat was het weer fijn om met z’n allen te zingen en te vieren, want *De vrucht van de gerechtigheid zal vrede zijn en de uitwerking rust en veiligheid tot in eeuwigheid.*

Gesterkt door deze woorden vonden we de Thouarszaal versierd met tasjes uit de Oekraïne, terwijl de dames van Ladantsy samen met Ivan Horodytskyi, hun priester, de tasjes hadden geborduurd of voorzien van een zwarte kat, waren ze ook druk bezig geweest met het maken van Vareniki of piroggi's. Die waren speciaal met een busje mee uit de Oekraïne gekomen en ze smaakten uitstekend bij de soep. De tasjes, waarvan de opbrengst voor Ladantsy was, gingen ook als warme broodjes. Al met al een gedenkwaardige en geestelijke opening van ons kerkje!

27 februari was de oorlog in Oekraïne in volle gang. IJke Aalders uit Koog a/d Zaan had zijn dienst eraan aangepast. Hij startte dan ook met een gebed voor de mensen in Oekraïne, gevolgd door lied 1010 *Geef vrede, Heer geef vrede*. Onder het motto “ik mag niet klagen”, als tegeltjeswijsheid op zijn orde van dienst, vervolgde hij de dienst. De lezingen slooten ook mooi bij de huidige toestand aan: Klaagliederen 3, vers 22-32 en bij psalm 138 (*Laat het werk van uw hand niet los*) de woorden van Karel Eykman: *Heer, haak niet af*. In het licht van de oorlog in Oekraïne een toepasselijke uitspraak.

13 maart ds. Jarek Kubacki, vol van de impact van de oorlog in Oekraïne had als thema *Het gekrookte riet*, of wel het geknakte riet. De levende zegt “*kijk hier is mijn Dienaar, ik heb mijn geest op Hem gelegd. Hij zal de volken mijn rechtvaardigheid laten zien. Hij zal niet schreeuwen en roepen, Hij zal op straat niet te horen . Een geknakte rietstengel breekt Hij niet af. Een walmende olielamp blaast Hij niet uit.*” Het eindgebed, van Peer Verhoeven, zegt eigenlijk alles waar de dienst over ging:

Wie zomaar een vogelei vertrap, een nest uithaalt, zomaar een riet

knakt, een twijg breekt,

is bezig en bereid alle geweld z'n gang te laten gaan.

Bid om vrede; ga eerbiedig met alles om.

wie bang en slap huilt met de wolven in het bos, met alle stromen meedrijft,

met alle winden meewaait, is bezig en bereid grote leugens gelijk te geven.

Bid om waarachtigheid; wees oprecht, eerlijk als goud.

Wie onverschillig weerlozen laat pakken, zwakken laat vallen, kleinen kleineren,

is bezig en bereid alle kwaad te laten gedijen.

Bid om zorg, sta in voor elkaar: voor de minsten het meest.

Tussen de mensen, alleen
De amandelboom gaat bloeien
een lente in 't verschiët
maar door de straten van Jerusalem
klinkt een droevig lied.

Door de hete zonnige straten
loopt een man, heel alleen.
honderden mensen om Hem heen
die lopen te schreeuwen en niet te praten,
zij laten Hem alleen,
Hem alleen.

Op het hete pad naar boven
daar boven op de berg
loopt een man, heel alleen,
heel alleen met het kruishout op zijn schouder
tussen de mensen heel alleen,
alleen,
en boven aan de berg gekomen
als alles is volbracht
dan wordt het duister
dan wordt het nacht.

Maar dan, dan wordt het licht en luister
de Heer is opgestaan!
Het vogelkoor begint te zingen
vrouwen komen er haastig aan,
zij zijn het die de Heer
het eerste zien staan.

D. van de Woestijne

ADOPTIEPROGRAMMA: GEEF EEN KIND EEN KANS

Al jaren hebben wij als gemeente een aantal adoptiekinderen. Eerst zowel in IJmuiden als in Beverwijk twee. Sinds de fusie hebben we er als VDGII twee, beiden uit Zuid-Amerika.

Het programma is intussen wel veranderd: kregen we in het verleden kinderen bij name toegewezen, nu gaat het per project. Dat kan zijn een school of kinderdagverblijven.

De scholen en kinderdagverblijven kunnen zelf de ondersteunende gelden aanwenden voor de kinderen die dat nodig hebben.

De corona heeft hier ook huisgehouden, vooral in landen waar het door de overheid werd ontkend. Toen eenmaal bleek dat de corona vernietigend om zich heen greep, werden scholen en kinderdagverblijven gesloten. Die kinderen verdwenen in de armoede en anonimiteit. Langzamerhand mogen er nu weer kinderen terugkomen, zij het eerst gedeeltelijk.

Om de werkers en verzorgers te kunnen ondersteunen om alles weer op de rails te krijgen, is het van groot belang dat we het adoptieprogramma blijven steunen, onder het motto: “Geef een kind een kans”.

Als u een bijdrage daarvoor wilt geven, graag. We zullen er ook voor collecteren.

OP ELKAAR AANGEWEZEN

In de vorige Meerboei heb ik een stukje uit het boek Bijbels culinair, van dominee/kok Han Wilmink geplaatst. Nu komt het vervolg van het verhaal.

Wanneer u soep van rode linzen hebt gekookt, weet u dat die soep niet echt rood is, maar eerder groenig geel. De kleur rood zegt dan ook meer over Ezau dan over de soep! Via allerlei toespelingen maakt het Bijbelverhaal duidelijk wat voor menstype er in Ezau huist. Om de zegen bekommert hij zich niet, want ‘Laten wij eten, drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij!’ *Ezau at, dronk, stond op en ging.* Kortermensen krachtiger kan het niet gezegd worden: hier wordt niet meer gedacht, alleen gedaan... om de zegen, om de toekomst maakt hij zich niet druk. Ezau is een jager en een jager stroopt de velden af en richt zich op dat ene doel en denkt: jou moet ik hebben!

Zijn tweelingbroertje Jakob is een herder, en een jager en een herder verschillen principieel. Jakob is de aarde geen wildbaan maar een herdersveld. Is het leven een wilde jacht of een herdersspel?

Ja, zijn tweelingbroertje Jakob, hij kijkt wel verder dan zijn neus lang is. Hij wilde drager worden van Gods zegen. Een edel doel voor een mens om voor te leven, maar een heilige is hij daarmee nog niet.

Jakobs naam betekent hielenlichter, bedrieger. Hij is een mens met een hoog doel, alleen dat doel heiligt bij hem soms de middelen. Hij eigent zich de zegen toe. Hij kan niet wachten. Hij gaat zelf voor God spelen. Geloven is mooi, maar ook link. En toch, Jakobs naam moet iets geweest zijn als ‘Gods beschermeling’. Van hem wordt verteld dat hij ‘scheppingsgaaf’ is, man uit één stuk, niet gespleten, op God gericht, zó is Jakob. Maar nogmaals, laten we niet denken dat Ezau puur slecht is met zijn gerichtheid op de aarde. Met genot en genieten is op zichzelf is niets mis, maar als het ongeremd gebeurt, loopt het uit de hand. Daarom moet Jakob erbij zijn: hij licht zijn al te doldrieste broer beentje, als die te ver doordraaft. Dat is Jakobs rol: Ezau in zijn vaart remmen. Jakob is de stem van ons geweten. Carel ter Linden zegt: “de bijbel zegt dat God het zo heeft gewild, dat de natuur zou luisteren naar het geweten, dat die tweede in ons leven en in de wereld de toon zou aangeven.”

Daartoe werd Jakob geroepen en het volk dat uit hem voortkwam: om het geweten van de wereld te zijn. Hij zou Israël gaan heten, strijder van God en hij heeft iets gezien wat niemand had gezien: dat de mens een geroepene door God is, om de aarde te bewerken en te bewaren.

Later moet Jakob vluchten voor Ezau, die hem wil doden. Pas veel later vinden ze elkaar weer terug, want ze horen bij elkaar: natuur en geweten. Ze zijn als een tweeling op elkaar aangewezen.